

δτι αὐτὸς ἀπεστάλη ἵνα διδάξῃ ἐκ νέου τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῶν βιβλίων τούτων. (ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΘΡΑΚΟΣ ΤΙΝΟΣ ΛΗΣΤΟΥ.

Ἀλέξανδρος. Τί, μήπως εἶσαι ὁ ἐκ Θράκης ληστής; περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ ὀποῦ τοσαῦτα ἤκουσα;

Ληστής. Ναί, Θραξ εἶμαι καὶ στρατιώτης.

Α. Στρατιώτης! κλέπτης, ἄρπαξ, δολοφόνος! ἡ μάστιξ τῶν ἀνθρώπων! τιμῶ τὴν ἀνδρείαν σου, ἀλλὰ βδελύττομαι, καὶ πρέπει νὰ κολάσω τὰ ἐγκλήματα σου.

Α. Τί ἐπράξα, καὶ παραπονεῖσαι;

Ἀ. Δὲν περιεφρόνησες τὴν ἐξουσίαν μου; δὲν κατεβίβασες τὴν δημόσιον εἰρήνην; καὶ δὲν ἐπέρασες τὴν ζωὴν σου βλάπτων τὰ πρόσωπα καὶ τὰ κτήματα τῶν συνουπηκῶν σου;

Α. Αἰχμάλωτός σου εἶμαι, Ἀλέξανδρε! ὅ,τι λοιπὸν ἀγαπᾷς νὰ μὲ ὀνειδίσης, πρέπει ν' ἀκούσω, καὶ ὅπως θελήσης νὰ μὲ παιδεύσης πρέπει νὰ ὑποφέρω. Ἄλλ' ἡ ψυχὴ μου εἶναι ἀκαταδάμαστος· καὶ ἂν ἀποκριθῶ εἰς τὰ ὀνειδή σου, πρέπει ν' ἀποκριθῶ ὡς ἐλεύθερος.

Ἀ. Αἰεὶ ἐλευθέρως. Μὴ γένοιτο νὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν δυνάμιν μου, ὥστε νὰ δεσμεύσω τὴν γλῶσσαν οἰουδῆποτε.

Α. Λοιπὸν εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀποκρίνομαι δι' ἄλλης ἐρωτήσεως. Πῶς ἐπέρασες σὺ τὴν ζωὴν σου;

Ἀ. Ὡς ἥρως. Τὴν Φήμην ἐρώτησε, καὶ αὐτὴ θέλει σὲ εἰπεῖ. Μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ὑπῆρξε ὁ ἀνδρείοτατος· μεταξὺ τῶν κυριαρχῶν, ὁ εὐγενέστατος· μεταξὺ τῶν δορυκτετόρων, ὁ κραταιότατος.

Α. Μήπως δὲν διαλαλεῖ καὶ τὰς ἰδικὰς μου ἀνδραγαθίας ἡ Φήμη; Ὑπῆρξε ποτὲ τολμηρότερός πλεονεχγὸς ἀνδρείοτερας συμμορίας; Ὑπῆρξε ποτέ; — ἀλλὰ δὲν καταδέχομαι νὰ καυχῇθῶ. Σὺ αὐτὸς γνωρίζεις ὅτι εὐκόλως δὲν καθυπετάχθην.

Ἀ. Μ' ὅλα ταῦτα, τί εἶσαι παρὰ ληστής, — χαμπεπής, αἷμος ληστής;

Α. Ἄλλ' ὁ δορυκτετὼρ τί τάχα εἶναι; Καὶ σὺ δὲν περιῆλθες τὴν γῆν ὡς κακὸν τι δαιμόνιον, μαραίνων τοὺς ὠραίους καρπούς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς βιομηχανίας· ἄρπάζων, λεηλατῶν, φονεύων, ἀνόμως, ἀδίκως, μόνον πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ἀπλήστου φιλαρχίας σου; Πᾶν ὅ,τι ἐγὼ ἐπράξα εἰς ἐν χωρίον μ' ἑκατὸν ὀπαδοὺς, σὺ ἔκαμες εἰς ὁλόκληρα ἔθνη μ' ἑκατοντάδας χιλιά-

δων. Ἄν ἐγὼ ἀπεγύμνωσα ἐν ἄτομον, σὺ κατηφάνισες βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας. Ἄν ἐγὼ ἔκαυσα ὀλίγας κώμας, σὺ κατηρῆμωσες τὰς πλεόν εὐδαίμονας βασιλείας καὶ πόλεις τοῦ κόσμου. Εἰς τί λοιπὸν ἡ διαφορὰ, ἐκτὸς ὅτι σὺ, βασιλεὺς γεννηθεῖς, ἡξιώθης νὰ γείνη: ἀνώτερος ληστής ἐμοῦ τοῦ ἰδιώτου;

Ἀ. Ἄλλ' ἂν ἤρπασα ὡς βασιλεὺς, ἔδωκα καὶ ὡς βασιλεὺς. Ἄν κατέστρεψα Κράτη, ἐθεμελίωσα μεγαλεῖτερα. Περιέβαλψα τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν φιλοσοφίαν.

Α. Καὶ ἐγὼ ἀλυπῆτως ἐδίδον εἰς τοὺς πτωχοὺς ὅ,τι ἐλάμβανον παρὰ τῶν πλουσίων. Συνέστησα τάξιν καὶ πειθαρχίαν μεταξὺ τῶν ἀγριωτάτων, καὶ πάντοτε ὁ πῆρξα ὁ προστατὴς τῶν καταδυναστευομένων. Τρόν τι περὶ τῆς φιλοσοφίας, τὴν ὁποίαν ἀνέφερες, δὲν γνωρίζω τίποτε· ἀλλὰ πιστεύω ὅτι οὐδ' εἰς ἐμὲ οὐδ' εἰς σὲ εἶναι δυνατόν ν' ἀποζημιώσωμεν τὸν κόσμον δι' ὅσα κακὰ τὸν ἐπροξενήσαμεν.

Ἀ. Ἀρκεῖ. Ἀφαιρέσατε τὰς ἀλύσεις τοῦ, καὶ καλῶς αὐτὸν περιποιήθητε. Τόσον λοιπὸν ὁμοιάζομεν ἀλλήλοις! Ὁ Ἀλέξανδρος ληστής! Θὰ τὸ σκεφθῶ.

ΤΟ ΥΔΩΡ.

Τὸ ὕδωρ εἶναι ἡ μεγίστη ἐν τῇ φύσει μηχανικὴ δύναμις. Εἶναι ὁ μέγας ἐξομαλυντής· κινεῖ ὄρη καὶ πληροὶ κοιλάδας. Ἄπαντες οἱ βράχοι ἡμῶν, οἱ ἀμμόλιθοι, οἱ σχιστόλιθοι, καὶ οἱ τιτανόλιθοι ἐσχηματίσθησαν διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ὕδατος. Εἰς τὴν διαλυτικὴν δύναμιν τοῦ ὕδατος καὶ εἰς τὴν χημικὴν του ἐνέργειαν ὀφείλομεν τὰ χρήσιμα ἡμῶν ὀρυκτὰ, τὰ ὀρυκτὰ τοῦ σιδήρου, χαλκοῦ, ζίγκου, χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν γαιανθράκων. Εἰς τὰς φυσικὰς τοῦ ὕδατος ιδιότητας — εἰς τὰς πρὸς τὴν θερμότητά σχεσεις του — ὀφείλομεν ἅπαντα τὰ φαινόμενα τῶν νεφῶν, τῆς δρόσου, τῆς βροχῆς, τῆς δμύλης, τῆς χιόνος, τῆς πάχνης καὶ τοῦ πάγου. Τὸ ὕδωρ διατηρεῖ τὰ φυτὰ, φέρει εἰς αὐτὰ ἐκ τῆς γῆς τὴν ἐξ ὀρυκτῶν τροφήν των, καὶ τὰ προφυλάττει ἀπὸ τῆς υπερβολικῆς θερμότητος. Καὶ τὰ ζῶα ἐπίσης ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην τοῦ ὕδατος. Καὶ

ὅμως, δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλοῦς οἰκονόμος τοῦ ἡλίου· ἡ τοῦ ἡλίου δύναμις εἶναι ἡ κάμνωσα τὰ φυτὰ ν' αὐξάνωσιν ἡ τοῦ ἡλίου δύναμις εἶναι ἡ κινῶσα πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ δὲ ὕδωρ εἶναι ἀπλῶς ὁ τοῦ ἡλίου ἐπίτροπος. Ἡ ἔλλειψις ἢ ἡ ἀπώλεια τοῦ ὕδατος θὰ ἐπροξένει ἐν τῇ γῇ τὴν αὐτὴν κατάστασιν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν παρατηροῦμεν ἐν τῇ Σελήνῃ καὶ περὶ τῆς ὁποίας θὰ εἴπωμεν πολλὰ ὅταν ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς Σελήνης. Ἀν καὶ ἔχωμεν τοσαύτην ἄπειρον ποσότητα ὕδατος, μόλοντοῦτο αὕτη εἶναι μόνον τὸ 1, 240,

002ον μέρος της γῆς ἢ 0,0042 τοῖς ἑκατόν. Οἱ τώρα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὑπάρχοντες χρυσταλλώδεις βράχοι ἐμπεριέχουν μεγάλην ποσότητα ὕδατος· ἀλλὰ καθ' ἣν σιγμὴν ἡ ἡμετέρα σφαῖρα ἤθελε ψυχρανθῇ τὸσον ὥστε ν' ἀπορροφήσῃ τέσσαρα χιλιοστὰ τοῦ ἐνὸς ἐκατοστοῦ τῆς ὑγρασίας ταύτης, οἱ ὠκεανοὶ ἀμέσως θέλουσι ἐξαφανισθῇ. Θέλομεν ἐπίσης ἀπολέσει καὶ τὴν ἀτμοσφαῖραν ἡμῶν, διότι αἱ ἐν τοῖς βράχοις ὕδαι ἢ πόροι θέλουσι ἐμπεριλάβει αὐτὴν διὰ τῆς ἑλξεως τῆς βαρύτητος.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΕ ΑΓΑΠΑΙ. (7, 5.)

Ο Χριστὸς με ἀγαπᾷ. Ὅστω λέγει ἡ Γραφή.

Τὰ παιδία τὰ μικρά. Πῶς πρὸς ἐαυτὸν καλεῖ.

Χορός.

Ναὶ ἀγαπᾷ με, Ναὶ ἀγαπᾷ με, Ναὶ ἀγαπᾷ με, Τὸ λέγει ἡ Γραφή.

2. Ὁ Χριστὸς με ἀγαπᾷ,
Καὶ ὡς ἀγαθὸς ποιμὴν,
Δι' ἡμᾶς τὰ πρόβατα
Θυσιάζει τὴν ζωὴν.

Ναὶ ἀγαπᾷ με, κ. τ. λ.

3. Ὁ Χριστὸς με ἀγαπᾷ,
Ὅσον εἶμαι ἀσθενής,

Καὶ χαρίζει ἀγαθὰ
Σώματός τε καὶ ψυχῆς.
Ναὶ ἀγαπᾷ με, κ. τ. λ.

4. Μ' ἀγαπᾷ καὶ μ' ὁδηγεῖ
Κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν·
Κ' ἐπὶ τέλους θὰ δεχθῇ
Μὲ χαρὰν ἑς τὸν οὐρανόν.

Ναὶ ἀγαπᾷ με, κ. τ. λ.